

1. Народъ-тъ е длъженъ да *почита* *свои-ты управители*. “Тъ сж слугы Божии.” Народъ-тъ прочее е длъженъ да желае здравіе-то имъ и дългоденствіе-то имъ, и да ги почита за добрини-ты имъ, които правѣтъ, както изпълнятъ длъжности-ты си. Народъ-тъ е длъженъ да хвали добро-то имъ поведение и да носи съ търпѣніе недостатоцы-ты имъ и небрѣженіе-то имъ, и въ всичко да ся варди да не разваля волѣж-тъ имъ.

2. Народъ-тъ е длъженъ съвѣстно и съвършено да ся покорява на законы-ты и управители-ты. Който презира упавители-ты и разваля законы-ты, грѣши не само на всичкый-тъ народъ, но и на законъ-тъ Христовъ: защото Христова-та религья ны учи да ся покоряваме на оныя, които иматъ надъ насъ власть.

3. Ные сме длъжни не само да ся покоряме сами на законы-ты, но да ся трудимъ да направимъ и други-ты да имъ ся покоряватъ. Ако знаемъ, че нѣкой е открадналъ, или убилъ нѣкого, или съ нѣкой другъ начинъ е развалилъ законъ-тъ, то сме длъжни да го обадимъ, и, ако е потрѣбно, да помагаме да го уловѣтъ.

4. Богъ изискува отъ насъ не само да почитаме управители-ты си, но и да ся молимъ за тяхъ. Трѣбува да ся молимъ да имъ подари Богъ благоденствіе и благополучіе; да ся молимъ да управляватъ съ страхъ Божій,